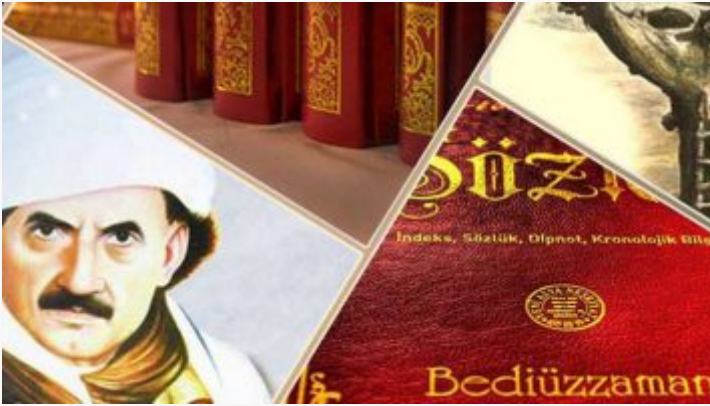
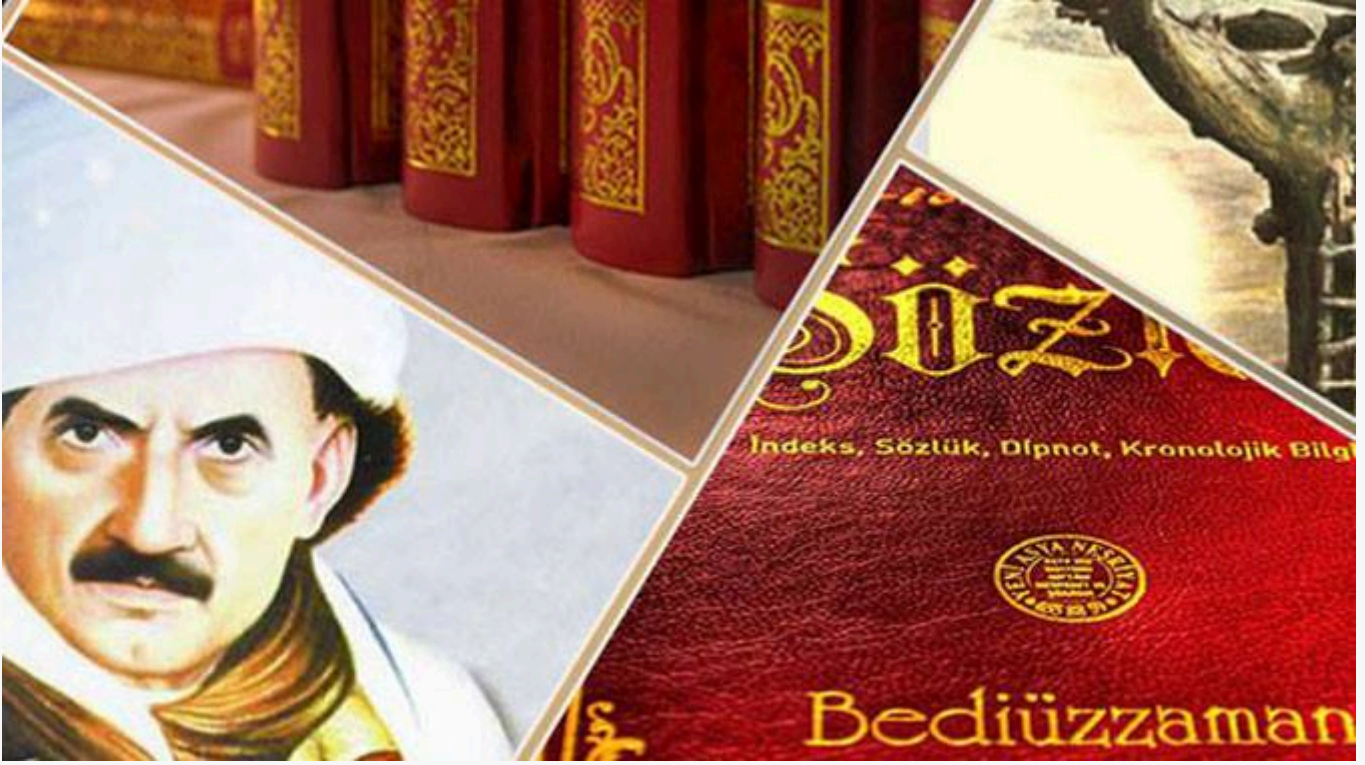

Müsbet hareket ve Hazret-i Cercis (as)

Risâle-i Nur'un meslek düsturlarından biri olan 'müsbet hareket' etmek, Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin üzerinde önemle durduğu ve her fırsatta hatırlattığı vazgeçilmez bir düsturdur.

Bu zamanda Risâle-i Nur yoluyla iman ve Kur'ân hizmetinin olmazsa olmaz şartlarından olan müsbet hareket etmek, Kur'ânî ve Peygamberî bir metottur. Üstad Bediüzzaman Hazretleri umum Nur Talebelerine vermiş olduğu en son dersin başına da müsbet hareket maddesini koymuştur: "Aziz kardeşlerim, bizim vazifemiz müsbet hareket etmektir. Menfî hareket değildir. Rıza-i İlâhiye göre sırf hizmet-i imaniyeyi yapmaktır. Vazife-i İlâhiyeye karışmamaktır. Bizler asayîşi muhafazayı netice veren müsbet iman hizmeti içinde her bir sıkıntıya karşı sabırla, şükürle mükellefiz. Çünkü asıl mesele bu zamanın cihad-ı manevisidir. Manevî tahribatına karşı set çekmektir."1 Menfî harekete yer olmayan bu hizmet tarzında, Allah'ın razı olacağı tarzda iman hizmeti esas alınmıştır.

Üstad Bediüzzaman Hazretleri vaktiyle, Şeyh Selim ve Şeyh Said'den gelen dâhilde maddî cihad, yani silâhlı mücadele etme tekliflerine karşı sert tepki göstererek, "Dâhilde hareket menfîce olmaz"2, "Millet irşad ve tenvir edilmelidir"3 esaslarıyla gerçek cihad ve müsbet hareket dersini vermiştir.

Tarihte benzerine rastlanmayan, hayatı boyunca hürriyetinden mahrum bırakılan, vilâyet vilâyet, kasaba kasaba dolaştırılan, mahkemeden mahkemeye, felâketten felâkete sevk edilen ve zalimâne şiddetli zulüm ve işkencelere, hakaretlere, ezâ ve cefalara maruz kalmasına rağmen,4 müsbet hareketten vazgeçmeyen Üstad Bediüzzaman Hazretleri, "müsbet hareket etmek, menfî hareket etmemek ve vazife-i İlâhiyeye karışmamak hakikati için, bana karşı

yapılan muâmelelere sabırla, rıza ile mukabele ettim. Cercis Aleyhisselâm gibi ve Bedir, Uhud muharebelerinde çok cefa çekenler gibi, sabır ve rıza ile karşıladım”5 demiştir.

Üstad Bediüzzaman Hazretleri müsbet hareketi anlatırken Hz. Cercis Aleyhisselâm’ı örnek göstermesi çok dikkat çekicidir. Evet, Cercis Aleyhisselâmın maruz kaldığı işkenceler, insanoğlunun takatinin üstünde olmasına rağmen Cenâb-ı Hak’ın inayetiyle mahfuz kalmışken, bu kadar işkencenin yapılmasına kader-i İlâhinin müsaade etmesi, bir taraftan hizmetin kudsiyetini, diğer taraftan da teklif vazifesinin mükemmel bir şekilde ifâ edildiğini göstermektedir.6

Bütün menfiliklere ve zulümlere rağmen telâş etmeyip, mükemmel bir müsbet hareket örneği gösteren bu yüce Nebî Hz. Cercis Aleyhisselâmın hayatına biraz bakmak istiyoruz. Şam civarında ve Filistin’de yaşadığı ve Hz. İsa Aleyhisselâmdan sonra geldiği için, onun dininin hükümlerini devam ettirdiği rivayet edilen Hz. Cercis (as), Filistin’in Remle kasabasında doğduğu ifade edilmektedir. Hıristiyanlar tarafından St. Georges ismiyle anılmaktadır.

Hz. Cercis’in (as.) yaşadığı bölgede putperestlik hâkimdi. Dadiyan adında zalim bir hükümdar vardı. Cercis Aleyhisselâm, şehirleri dolaşarak ticaretle meşgul oluyor ve kazancının bütününe fakirlere dağıtıyordu. İdarecileri ikaz ederek halka zulmetmelerini önlemeye çalışıyordu Zalim ve putperest Kral, putperest olmayanları ateşe atarak dinsizliğini yayıyordu. Bunun karşısına çıkarak zulüm ve dinsizliğinden vazgeçip Allah’a iman etmesini isteyen Cercis’in (as) bu dâvetini reddeden kral, o yüce Nebîyi uzun sürecek olan zulüm ve işkencelerle cezalandırır.7

Kral, Cercis Aleyhisselâmı bir ağaca bağlatarak mübarek vücudunu demir taraklarla taratır, üzerine keskin sirke ve tuz döktürür. Büyük bir demiri önce ateşte iyice kızartıp başının üzerine koyarlar. Cenâb-ı Hak onu tekrar eski hâline getirir. Bu defa altında ateş yanan büyük bir kazana atıp kapağını kaparlar. Uzun bir süre kapalı kaldığı halde yine ölmediğini görünce hayrete düşerler. Bu defa da zindana hapsedilerek, orada mahpuslarla görüşüp, Hakka dâvet etmesin diye el ve ayaklarından çivileyip, büyük bir mermer taşı da üzerine yaslarlar. Ancak, Cenâb-ı Hak bir melek göndererek kurtarır ve kendisine yapılan işkencelere sabrederek vazifesine devam etmesini emreder. Kâfirler tarafından dört defa şehid edileceği, her seferinde tekrar diriltilerek yüksek mertebelere nail olacağı kendisine vahyedilir. Bu durum kendisini ziyadesiyle sevindirir.

Onu tekrar karşılarında görünce, yakalatıp ikiye ayrılan bir ağacın arasına koyup sıkıca bağlarlar ve vücudundan et kopararak insan eti yiyen aslanların önüne atarlar. Hz. Cercis (as) tekrar kral ve adamlarının karşısına çıkar. Yine çeşitli işkence ve zulümden sonra zalim ve kâfir kral, bütün mü’minleri toplatıp hepsini şehid ettikten sonra Hz. Cercis’i (as) şehid ettirir. Daha sonra bu kavim ateşle helâk edilir.8

Seksen küsur yıllık hayatında çekmediği cefa, görmediği eza kalmayan Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin hayat seyri, Hz. Cercis’in (as) hayatına çok benzemektedir. O yüce Nebînin büyük işkencelerle dört defa şehid olup, geri gelerek vazifesine devam etmesi, tıpkı yirmi defa zehirlenip, hakkında gizli ölüm emirleri verilip, imhâ planları yapılan ve talebelerinden Ubeyd, Hafız Ali, Hasan Feyzi, Binbaşı Asım Bey gibi dört ağabeyin kendi bedeline şehid olmalarıyla vazifesine kesintisiz devam eden Üstad Bediüzzaman’a çok benzemektedir.

Üstad Bediüzzaman Hazretleri bilhassa nurların neşredilmeye başlandığı sırada karşılaşılan güçlükler, maruz kalınan hücumlar ve saldırılar karşısında “Biz, en acı vaziyet ve sıkıntılara karşı, kemal-i sabır içinde şükür etmekle mükellefiz. Ve ciltleri ve derileri soyulan Cercis Aleyhisselâm gibi, binler, milyonlar hakikat mücahidlerinin hakaik-ı imaniyenin kudsî hizmetinin bir numunesine mazhar olan Nur Şakirtlerinin çektikleri zahmetler, o eski zatların zahmetlerine nispeten binde bir olmaz” dedikten sonra, büyük bir ihsan-ı İlâhî olan “ücret ve kazanç cihetinde, İnşâallah birdirler ve beraberdirler”9 müjdesini ilâve etmektedir. Bu çok mühim müjdeye mazhar olmak için Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin “meydan-ı istifadeye vazedilen, miri malı (herkese ait) olan ve Kur’ân-ı Hâkim’in tereşshatıdır”10 dediği Risâle-i Nur’u anlamak, düsturlarına riayet etmek gerekmektedir.

Özet olarak; her hareketimizde ihlâsı esas tutmak, bu kudsî hizmetteki kardeşlerimizle uhuvvetkârâne ittihad etmek, dostlara karşı mürüvvetkârâne, düşmanlara karşı sulhkârâne muâmele etmek, kendi mesleğinin muhabbetiyle hareket etmek, dine ve dindarlara zarar verecek hareketler içinde olmamak, İslâmî terbiyenin bozulduğu ve imanın zedelendiği günümüzde ehven-i şerri ihtiyar etmek, insanlığın ortak paydası olan demokrasi, hak ve hürriyetlere ve hürriyetçilere

taraf tar ve yardımcı olmak olan müsbet hareket, günümüzün en çok ihtiyaç duyulan ölçü ve esaslarının başında gelmektedir.

Dipnotlar:

- 1- Emirdağ Lâhikası 870,
- 2- Age, s. 877.
- 3-Tarihçe-i Hayat, s. 238,
- 4- Age, s. 1049-63,
- 5- Emirdağ Lâhikası, s. 870,
- 6- Risâle-i Nur'dan Portreler, C.1, s. 275,
- 7- Age. 276,
- 8- Age., s. 277,
- 9- Tarihçe-i Hayat, s. 903,
- 10- Mektubat, s. 724.